

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. spalio 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos Sąjungos prekių ženklai – Reglamentas (ES) 2017/1001 – 124 straipsnio a ir d punktai – 128 straipsnis – Europos Sąjungos prekių ženklų teismų jurisdikcija – Ieškinys dėl teisių pažeidimo – Priešieškinis dėl registracijos pripažinimo negaliojančia – Ieškinio dėl teisių pažeidimo atsisakymas – Sprendimas dėl priešieškinio – Savarankiškas priešieškinio pobūdis“

Byloje C-256/21

dėl *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) 2021 m. balandžio 15 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2021 m. balandžio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

KP

prieš

TV,

Gemeinde Bodman-Ludwigshafen

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurių sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai D. Gratsias (pranešėjas), M. Ilešič, I. Jarukaitis ir Z. Csehi,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Gemeinde Bodman-Ludwigshafen*, atstovaujamos *Rechtsanwalt E. Stolz*,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, É. Gippini Fournier ir G. Wilms,
- susipažinęs su 2022 m. gegužės 5 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 124 straipsnio a ir d punktų ir 128 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant KP ginčą su TV ir *Gemeinde Bodman-Ludwigshafen* (Bodmano-Liudvigshafeno savivaldybė) dėl ieškinio dėl teisių į žodinių Europos Sąjungos prekių ženklą pažeidimo ir priešieškinio dėl šio prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento 2017/1001 4 ir 32 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
„(4) <...> būtina numatyti Sąjungoje tokią prekių ženklams skirtą tvarką, kuri, taikant vieną procedūrų sistemą, leistų įmonėms gauti vienodą apsaugą suteikiančią ES prekių ženklą, galiojantį visoje Sąjungos teritorijoje. Išskyrus šiame reglamente numatytus atvejus, ES prekių ženklui turėtų būti taikomas jo vieningumo principas;
<...>
(32) svarbu, kad sprendimai ES prekių ženklų pažeidimo ir galiojimo klausimais galiotų ir aprėptų visą Sąjungos teritoriją, nes tai yra vienintelis būdas išvengti vienas kitam prieštaraujančių teismų bei [Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO)] sprendimų ir pasiekti, kad nebūtų pakenkta vieningam ES prekių ženklų pobūdžiui. Visiems su ES prekių ženklais susijusiems ieškiniams turėtų būti taikomos [2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1)] nuostatos, išskyrus atvejus, kai šis reglamentas nuo jų nukrypsta.“
- 4 Reglamento Nr. 2017/1001 1 straipsnio „ES prekių ženklas“ 2 dalyje nurodyta:
„ES prekių ženklas turi vieningą statusą. Jis turi vienodą galią visoje Sąjungoje: jis gali būti registruojamas, perleidžiamas, nuo jo atsisakoma, jis gali būti savininko teises panaikinancio ar paskelbiančio negaliojančiu sprendimo dalyku, jo naudojimas gali būti uždraustas tik visos Sąjungos mastu. Šis principas yra taikomas, jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip.“
- 5 Pagal šio reglamento 6 straipsnį „Europos Sąjungos prekių ženklo įgijimo būdai“ Europos Sąjungos prekių ženklas įgyjamas įregistravus.

- 6 Minėto reglamento 7 straipsnio „Absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai“ 1 dalyje išvardytos neregistruojamų žymenų ir prekių ženklų rūšys. Šioje nuostatoje konkrečiai nurodyta:

„Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b) neturintys jokio skiriamąjo požymio prekių ženklai;

c) prekių ženklai, sudaryti tiksliai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų charakteristikoms;

d) prekių ženklai, sudaryti tiksliai iš tokių žymenų ar nuorodų, kurie dabartinėje kalboje arba sąžiningoje ir nusistovėjusioje prekybos praktikoje yra tapę bendriniais;

<...>“

- 7 Reglamento Nr. 2017/1001 59 straipsnio „Absoliutūs negaliojimo pagrindai“ 1 dalies a punkte numatyta:

„Padavus prašymą [EUIPO] arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje, ES prekių ženklo įregistravimas paskelbiamas negaliojančiu:

a) jeigu ES prekių ženklas buvo įregistruotas nesilaikant 7 straipsnio reikalavimų.“

- 8 Šio reglamento 63 straipsnio „Prašymas panaikinti arba paskelbti negaliojančiu“ 1 ir 3 dalyse nurodyta:

„1. Prašymą panaikinti ES prekių ženklo savininko teises arba paskelbti prekių ženklą negaliojančiu [EUIPO] gali paduoti:

a) jeigu taikytini 58 ir 59 straipsniai, kiekvienas juridinis ar fizinis asmuo arba kiekviena grupė ar organizacija, įsteigti, kad atstovautų gamintojų, paslaugų teikėjų, prekybininkų ar vartotojų interes[am]s, kurie pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus gali būti ieškovai ir atsakovai teisme;

<...>

3. Prašymas panaikinti prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu nepriimamas, jeigu prašymas dėl tokio pat dalyko ir tokiu pat pagrindu, dalyvaujant toms pačioms šalims, buvo išnagrinėtas iš esmės [EUIPO] arba ES prekių ženklų teisme, kaip nurodyta 123 straipsnyje, ir [EUIPO] arba to teismo sprendimas dėl to prašymo įgijo galutinio sprendimo galią.“

- 9 Minėto reglamento 122 straipsnio „Sąjungos taisyklių dėl jurisdikcijos <...> ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinim[o] ir vykdymo užtikrinim[o] [taikymas]“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, byloms dėl ES prekių ženklų ir dėl paraiškų ES prekių ženklu, taip pat ES prekių ženklais ir nacionaliniais prekių ženklais grindžiamoms tuo

pat metu ar vėlesniu laiku [vienai po kitos] keliamoms byloms taikomos Sąjungos taisyklės dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo užtikrinimo.

2. Bylų, susijusių su 124 straipsnyje nurodytais ieškiniais ir pretenzijomis, atveju:

- a) netaikomi Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 4, 6 straipsniai, 7 straipsnio 1, 2, 3 bei 5 punktai ir 35 straipsnis;
- b) Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 25 ir 26 straipsniai taikomi atsižvelgiant į šio reglamento 125 straipsnio 4 dalyje nurodytus apribojimus;
- c) Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 II skyriaus nuostatos, taikomos valstybėse narėse gyvenantiems asmenims, taikomos ir tokiems asmenims, kurie negyvena nė vienoje iš valstybių narių, tačiau yra įsisteigę joje.“

10 Reglamento 2017/1001 123 straipsnio „Europos Sąjungos prekių ženklų teismai“ 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės šiame reglamente jiems numatytoms funkcijoms vykdyti paskiria kaip galima mažiau jų teritorijoje esančių pirmosios ir antrosios instancijų nacionalinių bendrosios kompetencijos ir specializuotų teismų.“

11 Šio reglamento 124 straipsnis „Teisingumas teisių pažeidimo ir galiojimo atvejais“ suformuluotas taip:

„Išskirtinai Europos Sąjungos prekių ženklų teismams teisingos:

- a) visos teisių pažeidimo bylos ir, jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, gresiančio teisių į ES prekių ženklus pažeidimo bylos;

<...>

- d) priešiškiniai dėl ES prekių ženklo panaikinimo arba jų paskelbimo negaliojančiais 128 straipsnyje nurodytomis sąlygomis.“

12 Minėto reglamento 127 straipsnio „Galiojimo prezumpcija – atsakovo argumentai dėl bylos esmės“ 1 dalyje nustatyta:

„ES prekių ženklų teismai ES prekių ženklą laiko galiojančiu, nebent atsakovas iškelia jo galiojimo klausimą, paduodamas priešiškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu.“

13 Reglamento 2017/1001 128 straipsnyje „Priešiškinis“ nustatyta:

„1. Priešiškinis dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu gali būti paduodamas tik remiantis šiame reglamente nurodytais panaikinimo ar paskelbimo negaliojančiu pagrindais.

2. ES prekių ženklų teismas atmeta priešiškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, jeigu tuo pačiu pagrindu, dėl to paties dalyko ir dalyvaujant toms pačioms šalims [EUIPO] priimtas sprendimas jau yra tapęs galutiniu.

<...>

4. ES prekių ženklų teismas, kuriame buvo pareikštas priešieškinis dėl ES prekių ženklo panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, priešieškiniu nenagrinėja, kol suinteresuota šalis arba teismas neinformuoja [EUIPO] apie datą, kada buvo pareikštas priešieškinis. [EUIPO] įrašo tą informaciją į registrą. Jeigu anksčiau, nei buvo pateiktas priešieškinis, [EUIPO] jau buvo pateiktas prašymas panaikinti ES prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu, [EUIPO] apie tai informuoja teismą ir teismas sustabdo procesinius veiksmus pagal 132 straipsnio 1 dalį, kol dėl prašymo bus priimtas galutinis sprendimas arba prašymas bus atsiimtas.

<...>

6. Jeigu ES prekių ženklų teismas dėl priešieškiniu panaikinti ES prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu yra priėmęs sprendimą, kuris tapo galutiniu, teismas arba bet kuri nacionalinių procedūrų šalis sprendimo kopiją nedelsdama nusiunčia [EUIPO]. [EUIPO] arba bet kuri kita suinteresuota šalis gali paprašyti informacijos apie tokį persiuntimą. [EUIPO] įrašo informaciją apie sprendimą į registrą ir imasi būtinų priemonių, kad įvykdytų jo rezoliucinę dalį.

7. Priešieškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu nagrinėjantis ES prekių ženklų teismas teisių į ES prekių ženklą savininko prašymu ir išklausęs kitas šalis gali sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pasiūlyti atsakovui per [EUIPO] nustatytą laiką prašymą panaikinti arba paskelbti negaliojančiu paduoti jai. Jei per šį laiką prašymas nepaduodamas, byla nagrinėjama toliau, o priešieškinis laikomas atšauktu. Taikoma 132 straipsnio 3 dalis.“

14 Reglamento 2017/1001 129 straipsnyje „Taikoma teisė“ nustatyta:

„1. ES prekių ženklų teismai taiko šio reglamento nuostatas.

2. Visiems su prekių ženklu susijusiems klausimams, kurių nereglamentuoja šis reglamentas, susijęs [kompetentingas] ES prekių ženklų teismas taiko taikytiną nacionalinę teisę.

3. Jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, ES prekių ženklų teismas taiko tokias procesines teisės normas, kurios teismo buvimo vietos valstybėje narėje taikomos tokio pat pobūdžio byloms dėl nacionalinio prekių ženklo.“

15 Šio reglamento 132 straipsnyje „Ypatingos taisyklės dėl susijusių bylų“ nustatyta:

„1. ES prekių ženklų teismas, nagrinėjantis 124 straipsnyje minėtą bylą, išskyrus bylą dėl pripažinimo, kad teisių pažeidimo nebuvo, jeigu nėra ypatingų priežasčių toliau ją nagrinėti, išklausęs šalis savo iniciatyva arba vienos iš jų prašymu gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jeigu kitame ES prekių ženklų teisme, remiantis priešieškiniu, jau yra iškeltas ES prekių ženklo galiojimo klausimas arba jeigu prašymas panaikinti arba pripažinti negaliojančiu jau yra paduotas [EUIPO].

2. [EUIPO], nagrinėdama prašymą panaikinti arba pripažinti negaliojančiu, jeigu nėra ypatingų priežasčių toliau nagrinėti bylą, išklausi šalis savo iniciatyva arba vienos iš jų prašymu gali sustabdyti jos nagrinėjimą, jeigu ES prekių ženklų teisme, remiantis priešieškiniu, jau yra iškeltas ES prekių ženklo galiojimo klausimas. Tačiau vienos iš ES prekių ženklų teisme nagrinėjamoje byloje dalyvaujančių šalių prašymu teismas, išklausęs kitas dalyvaujančias šalis, gali sustabdyti bylos nagrinėjimą. Tokiu atveju [EUIPO] toliau nagrinėja bylą.

3. Jeigu ES prekių ženklų teismas sustabdo bylos nagrinėjimą, jis gali nurodyti sustabdymo laikotarpiu taikyti laikinąsias, tarp jų ir apsaugos, priemones.“

Vokietijos teisė

- 16 Pagal *Zivilprozessordnung* (Civilinio proceso kodeksas, toliau – ZPO) 33 straipsnio 1 dalį priešieškiniis gali būti paduotas ieškinį nagrinėjančiam teismui, jei tarp priešieškiniio reikalavimo ir ieškiniio reikalavimo arba dėl ieškiniio pateiktų gynybos priemonių yra teisinis ryšys.
- 17 ZPO 261 straipsnio „*Lis pendens*“ 3 dalies 2 punkte nustatyta, kad aplinkybių, kuriomis grindžiama bylą nagrinėjančio teismo jurisdikcija, pasikeitimas neturi įtakos tai jurisdikcijai.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 18 KP yra žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo „Apfelzüggle“ (toliau – ginčijamas prekių ženklas), kuris 2017 m. spalio 19 d. buvo įregistruotas 35, 41 ir 43 klasių paslaugoms, numatytoms peržiūrėtoje ir iš dalies pakeistoje 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartyje dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti, savininkė. Neginčijama, kad sąvoka „Apfelzüggle“ (liet. k. „obuolių traukinukas“) reiškia obuolių derliui nuimti skirtą transporto priemonių junginį, kurį sudaro kelios traktorius traukiamos priekabos.
- 19 2018 m. rugsėjo 26 d. obuolių ūkį turintis TV ir Bodmano-Liudvigshafeno savivaldybė paskelbė reklaminę informaciją apie obuolių derliaus nuėmimą ir degustaciją keliaujant obuolių traukinuku *Apfelzüggle*.
- 20 KP *Landgericht München* (Miuncheno apygardos teismas, Vokietija) pareiškė ieškinį dėl teisių į ginčijamą prekių ženklą pažeidimo, juo prašė uždrausti TV ir Bodmano-Liudvigshafeno savivaldybei vartoti sąvoką „Apfelzüggle“ šiuo prekių ženklu žymimoms paslaugoms vadinti. Tame pačiame teisme TV ir Bodmano-Liudvigshafeno savivaldybė pareiškė priešieškinius dėl ginčijamo prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pagal Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies a punktą, siejamą su šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktais.
- 21 Per *Landgericht München* (Miuncheno apygardos teismas) vykusį posėdį KP atsisakė ieškiniio dėl teisių pažeidimo.
- 22 Kadangi TV ir Bodmano-Liudvigshafeno savivaldybė 2020 m. kovo 10 d. ir toliau palaikė priešieškiniuose išdėstytus reikalavimus, nors ieškiniio buvo atsisakyta, *Landgericht München* (Miuncheno apygardos teismas) 2020 m. kovo 10 d. sprendime konstatavo, kad priešieškiniiai priimtini, pripažino ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia 41 klasės paslaugoms, o likusią reikalavimų dalį atmetė.
- 23 Bodmano-Liudvigshafeno savivaldybė šį sprendimą apeliacine tvarka apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme – *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) – ir prašė pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia ir 35 bei 43 klasių paslaugoms.

- 24 Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas nurodo, kad pirmiausia turi įvertinti atsakovų priešpriešinių reikalavimų priimtinumą, atsižvelgdamas į tai, kad KP atsisakė ieškinio, ir pažymi, kad šiuo klausimu jo nesaisto pirmosios instancijos teismo sprendimas.
- 25 Atsižvelgdamas į Reglamente 2017/1001 numatyto priešieškinių reikšmę ir tikslą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar Europos Sąjungos prekių ženklų teismai gali priimti sprendimą dėl tokio priešieškinių, jeigu buvo atsisakyta ieškinio dėl teisių pažeidimo, dėl kurio pareikštas priešieškinių.
- 26 Konkrečiau kalbant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad Europos Sąjungos prekių ženklo registracija yra Europos Sąjungos organo aktas ir kad nacionaliniai teismai neturi jurisdikcijos panaikinti šių aktų, išskyrus aiškiai numatytą išimtį, kaip antai priešieškinių pareiškimą, o tai, be kita ko, patvirtinta Reglamento 2017/1001 128 straipsnio 7 dalyje. Anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, šioje srityje EUIPO turi „principinius įgaliojimus“, jai suteiktus „prioriteto tvarka“. Tai matyti, be kita ko, iš Reglamento 2017/1001 63 straipsnio 1 dalies.
- 27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagal Vokietijos doktrinoje vyraujančią nuomonę tokį atvejį, kaip nagrinėjamas šioje byloje, reglamentuoja ne Reglamentas 2017/1001, o, remiantis šio reglamento 129 straipsnio 3 dalimi, Vokietijos civilinio proceso normos, konkrečiai – ZPO 261 straipsnio 3 dalies 2 punktas, pagal kurį Europos Sąjungos prekių ženklų teismo jurisdikcija, kurią pagrindžia priešieškinių pareiškimo faktas, nepriklauso nuo ieškinio dėl teisių pažeidimo baigties, todėl ji negali išnykti atsisakius ieškinio.
- 28 Vis dėlto, anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, nebėra būtinybės suteikti atsakovui galimybę gintis, kai, atsisakius ieškinio, Europos Sąjungos prekių ženklų teismui nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinio dėl teisių pažeidimo. Be to, tokį aiškinimą patvirtina 2017 m. spalio 19 d. Sprendimas *Raimund* (C-425/16, EU:C:2017:776). Taigi nacionalinė proceso teisė turėtų būti taikoma tik tol, kol nagrinėjama Sąjungos teisėje numatyta teisių gynimo priemonė. Toks aiškinimas taip pat nelemia pernelyg didelės ir neproporcingos naštos priešieškinių pareiškusiai šaliai, nes ji visada turės galimybę kreiptis į EUIPO pagal Reglamento 2017/1001 63 straipsnį.
- 29 Šiomis aplinkybėmis *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Reglamento 2017/1001] 124 straipsnio d punktą ir 128 straipsnį reikia aiškinti taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklų teismas vis dar yra kompetentingas priimti sprendimą dėl ES prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia, dėl ko buvo paduotas priešieškinių, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 128 straipsnį, po to, kai buvo teisėtai atsiimtas šiuo ES prekių ženklų grindžiamas ieškinys dėl teisių pažeidimo, kaip tai suprantama pagal [minėto reglamento] 124 straipsnio a punktą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 30 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento 2017/1001 124 straipsnio a ir d punktus ir 128 straipsnį reikia aiškinti taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklų teismas, kuriame pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo,

grindžiamas Europos Sąjungos prekių ženklu, kurio galiojimas ginčijamas pareiškus priešieškiniį dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, išlaiko jurisdikciją priimti sprendimą dėl šio prekių ženklo galiojimo, nepaisant to, kad ieškinio buvo atsisakyta.

- 31 Siekiant atsakyti į šį klausimą, reikia patikslinti šiame reglamente vartojamos priešieškinio sąvokos reikšmę ir aprėptį.
- 32 Pagal suformuotą jurisprudenciją tiek iš reikalavimo vienodai taikyti Sąjungos teisę, tiek iš lygybės principo matyti, kad tuo atveju, kai Sąjungos teisės nuostatoje nedaroma aiškios nuorodos į valstybių narių teisę, kuri leistų nustatyti jos reikšmę ir aprėptį, ji visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama autonomiškai ir vienodai. Be to, sąvokų, kurių apibrėžtis Sąjungos teisėje nepateikiama, reikšmė ir aprėptis turi būti nustatoma remiantis jų įprasta reikšme, atsižvelgiant į kontekstą, kuriam esant jos vartojamos, ir teisės aktų, kuriuose jos įtvirtintos, tikslus (2022 m. sausio 27 d. Sprendimo *Zinātnes parks*, C-347/20, EU:C:2022:59, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 33 Reglamente 2017/1001 nėra aiškios nuorodos į valstybių narių teisę, kiek tai susiję su šiai sąvokai priskirtina reikšme ir aprėptimi. Todėl ši sąvoka turi būti laikoma savarankiška Sąjungos teisės sąvoka ir Sąjungos teritorijoje aiškinama vienodai (2014 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Deckmyn ir Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, 15 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *État luxembourgeois (Informacija apie mokesčių mokėtojų grupę)*, C-437/19, EU:C:2021:953, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 34 Nors Reglamente 2017/1001 „nenurodyta kitaip“, jo 129 straipsnio 3 dalyje esanti nuoroda į nacionalines procesinės teisės normas negali paneigti šios išvados.
- 35 Negalima preiumuoti, kad minėtame reglamente nereglamentuojamas klausimas, ar priešieškiniis išlieka, nors buvo atsisakyta ieškinio dėl teisių pažeidimo, į kurį reaguojant jis buvo pareikštas. Atsakymas į šį klausimą priklauso būtent nuo šios teisių gynimo priemonės aprėpties, kurią jai norėjo suteikti Sąjungos teisės aktų leidėjas.
- 36 Taigi, kadangi Reglamente 2017/1001 priešieškiniis sąvoka neapibrėžta, pažymėtina, kad, pirma, ji, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 37 punkte, paprastai suprantama kaip nurodanti priešpriešinį reikalavimą, kurį atsakovas jam iškeltoje byloje tame pačiame teisme pateikia ieškovui, o tą patvirtina terminai, vartojami atitinkamų šio reglamento nuostatų versijose, be kita ko, danų („Modkrav“), vokiečių („Widerklage“), graikų („ανταγωγή“) ir anglų („counterclaim“) kalbomis.
- 37 Antra, dėl šių nuostatų konteksto pažymėtina, kad, kaip nurodyta Reglamento 2017/1001 32 konstatuojamojoje dalyje, pagal jo 122 straipsnį Sąjungos taisyklės dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo taikomos su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusioms procedūroms. Taigi, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 50 ir 51 punktuose, Reglamente 2017/1001 vartojamą priešieškiniis sąvoką reikia aiškinti taip, kad atitiktų tas taisykles ir dėl jų suformuotą jurisprudenciją.
- 38 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos dėl sistemos, sukurtos 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42), iš dalies pakeista ir vėliau perimta 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis

leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 427) ir Reglamente Nr. 1215/2012, matyti, kad priešieškiniis nepainiotinas su paprasčiausia gynybos priemone. Nors reiškiamas procese, inicijuotame pasitelkiant kitą teisių gynimo priemonę, tai yra atskiras ir savarankiškas prašymas, kurio procesinis nagrinėjimas nepriklauso nuo pagrindinio prašymo, taigi jis gali būti toliau palaikomas, net jeigu ieškovo ieškinys atmetamas (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 12 d. Sprendimo *Kostanjevec*, C-185/15, EU:C:2016:763, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad Reglamente 2017/1001 vartojama priešieškiniio sąvoka turi būti suprantama kaip teisių gynimo priemonė, tiesa, kurios prielaida yra ieškinio dėl teisių pažeidimo pareiškimas, todėl ji yra susieta su šiuo ieškiniu. Vis dėlto šia teisių gynimo priemone siekiama, kad būtų išplėstas ginčo dalykas ir pripažintas nuo ieškinio atskiras ir savarankiškas reikalavimas, visų pirma tam, kad atitinkamo prekių ženklo registracija būtų pripažinta negaliojančia.
- 40 Taigi, kadangi implikuoja ginčo dalyko išplėtimą, priešieškiniis, nepaisant ryšio tarp ieškinio ir priešieškiniio, tampa savarankiškas ir išlieka, jeigu ieškinio atsisakoma. Taigi priešieškiniis skiriasi nuo paprastos gynybos priemonės ir jo baigtis nepriklauso nuo ieškinio dėl teisių pažeidimo, dėl kurio jis pareiškiamas, baigties.
- 41 Toliau iš Reglamento 2017/1001 bendros struktūros matyti, kad šiame reglamente vartodamas žodį „priešieškiniis“ Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino jam suteikti tokią pačią prasmę ir aprėptį, kaip nurodyta šio sprendimo 36–39 punktuose.
- 42 Žinoma, kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagal šį reglamentą EUIPO suteikta išimtinė kompetencija Europos Sąjungos prekių ženklų registracijos ir protestų dėl tokios registracijos srityje (2016 m. liepos 21 d. Sprendimo *Apple and Pear Australia ir Star Fruits Diffusion / EUIPO*, C-226/15 P, EU:C:2016:582, 50 punktas). Tačiau tai netaikoma šių prekių ženklų galiojimui. Nors reglamente pasirinkta prašymų dėl paskelbimo negaliojančiu ir panaikinimo nagrinėjimą iš esmės sutelkti EUIPO, vis dėlto šis principas sušvelnintas ir pagal Reglamento 2017/1001 63 ir 124 straipsnius įgaliojimai pripažinti Sąjungos prekių ženklo registraciją negaliojančia arba ją panaikinti buvo padalyti valstybių narių pagal to reglamento 123 straipsnio 1 dalį paskirtiems nacionaliniams Europos Sąjungos prekių ženklų teismams ir EUIPO (pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Celaya Empananza y Galdos International*, C-488/10, EU:C:2012:88, 48 punktą).
- 43 Šiuo klausimu, atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo išreikštas abejones dėl tikslios šio įgaliojimų padalijimo aprėpties, dar reikia pažymėti, kad prekių ženklų teismams suteiktą jurisdikciją lemia tiesioginis Reglamente 2017/1001 numatytos jurisdikcijos suteikimo taisyklės taikymas, todėl jos negalima laikyti EUIPO įgaliojimų šioje srityje „išimtimi“.
- 44 Be to, nagrinėjami įgaliojimai įgyvendinami vadovaujantis pirmenybės institucijai, į kurią kreiptasi, principu. Pagal Reglamento 2017/1001 132 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies pirmą sakinį, „jeigu nėra ypatingų priežasčių toliau nagrinėti bylą“, jurisdikciją šioje srityje turi pirmoji instancija, į kurią kreiptasi kilus ginčui dėl Europos Sąjungos prekių ženklo galiojimo.
- 45 Tai, kad pagal Reglamento 2017/1001 128 straipsnio 7 dalį prekių ženklo, kurio galiojimas ginčijamas Europos Sąjungos prekių ženklų teisme, savininkas, paduodamas priešieškiniį, gali pasiekti, kad sprendimas dėl prekių ženklo galiojimo būtų priimtas pasibaigus procedūrai EUIPO,

nepaneigia šio pirmenybės principo. Kaip matyti iš pačios šios nuostatos formuluotės, joje pripažįstama tik galimybė sustabdyti bylos nagrinėjimą, nes Europos Sąjungos prekių ženklų teismas taip pat gali nuspręsti išnagrinėti priešieškinį.

- 46 Tas pats taikytina šio reglamento 132 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje nurodytu atveju. Europos Sąjungos prekių ženklų teismas privalo sustabdyti bylos nagrinėjimą tik tuo atveju, jeigu pagal minėto reglamento 128 straipsnio 4 dalį EUIPO jau buvo pateiktas prašymas panaikinti arba paskelbti negaliojančiu konkretų Europos Sąjungos prekių ženklą iki priešieškinio pareiškimo.
- 47 Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 42–46 punktuose aprašytą įgaliojimų paskirstymo sistemą, pažymėtina, kad pagal Reglamente 2017/1001 nustatytą tvarką, įtvirtinančią, kaip nurodyta jo 4 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnio 2 dalyje, Europos Sąjungos prekių ženklo vienodą pobūdį, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė tiek EUIPO, tiek Europos Sąjungos prekių ženklų teismams suteikti įgaliojimus priimant sprendimus dėl priešieškinų patikrinti Europos Sąjungos prekių ženklų galiojimą.
- 48 Šiuo klausimu iš reglamento 32 konstatuojamosios dalies išplaukia, kad sprendimai dėl Europos Sąjungos prekių ženklų galiojimo visoje Sąjungos teritorijoje turi *erga omnes* poveikį abiem atvejais, kai juos priima EUIPO ir kai jie priimami pagal Europos Sąjungos prekių ženklų teisme pareiktą priešieškinį (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Raimund*, C-425/16, EU:C:2017:776, 28 ir 29 punktus).
- 49 Tokį *erga omnes* poveikį patvirtina minėto reglamento 128 straipsnio 6 dalis, kurioje numatyta, kad Europos Sąjungos prekių ženklų teismas privalo nusiųsti EUIPO įsiteisėjusio sprendimo, priimto pagal priešieškinį dėl Europos Sąjungos prekių ženklo panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, kopiją, o EUIPO turi į registrą įrašyti informaciją apie šį sprendimą ir imtis būtinų priemonių, kad būtų laikomasi jo rezoliucinės dalies (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Raimund*, C-425/16, EU:C:2017:776, 30 punktą).
- 50 Europos Sąjungos prekių ženklų teismo sprendimas, priimtas pagal ieškinį dėl teisių pažeidimo, savo ruožtu galioja tik *inter partes*, nes įsiteisėjęs jis privalomas tik atitinkamos bylos šalims (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Raimund*, C-425/16, EU:C:2017:776, 31 punktą).
- 51 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad toks teismas turi priimti sprendimą dėl priešieškinio dėl Sąjungos prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia, pateikto pagal Reglamento 2017/1001 128 straipsnio 1 dalį, kai nagrinėja ieškinį dėl teisių į tą prekių ženklą pažeidimo, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 124 straipsnio a punktą, prieš nusprenddamas dėl ieškinio dėl teisių pažeidimo, kuris ginčijamas remiantis tuo pačiu absoliutaus negaliojimo pagrindu (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Raimund*, C-425/16, EU:C:2017:776, 33 ir 34 punktus).
- 52 Atsižvelgiant į priešieškinio reglamentavimo tvarkos ypatumus, toks šios savarankiškos teisės priemonės, kuria siekiama Europos Sąjungos prekių ženklų galiojimo įvertinimo, aiškinimas, pagal kurį, Europos Sąjungos prekių ženklo savininkui atsisakius ieškinio dėl teisių pažeidimo, Europos Sąjungos prekių ženklų teismas galėtų netekti galimybės priimti sprendimo dėl nagrinėjamoje byloje pareikšto priešieškinio dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, pažeistų Europos Sąjungos prekių ženklų teismų jurisdikcijos, kurią jiems norėjo suteikti teisės aktų leidėjas, aprėptį. Taigi iš Reglamento 2017/1001 bendros sistemos matyti, kad atsisakius ieškinio priešieškinis išlieka.

- 53 Galiausiai, Reglamente 2017/1001 vartojamos priešieškinių sąvokos prasmę ir aprėptį, patikslintus šio sprendimo 39 ir 52 punktuose, patvirtina Reglamentu 2017/1001 siekiami tikslai.
- 54 Viena vertus, iš jurisprudencijos dėl sistemos, sukurtos 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencija, iš dalies pakeista ir vėliau perimta reglamentuose Nr. 44/2001 ir Nr. 1215/2012, matyti, kad siekiant gero teisingumo vykdymo galimybė pateikti priešieškinį leidžia šalims per tą patį procesą tame pačiame teisme išspręsti tuo pačiu pagrindu paremtus tarpusavio reikalavimus ir taip, be kita ko, išvengti daugkartinių ir perteklinių procesų, keliančių prieštarų sprendimų riziką (šiuo klausimu žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Nothartová*, C-306/17, EU:C:2018:360, 21 ir 22 punktus ir ten nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. birželio 21 d. Sprendimo *Petronas Lubricants Italy*, C-1/17, EU:C:2018:478, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kaip matyti iš Reglamento 2017/1001 32 konstatuojamosios dalies, tokių tikslų siekiama šiame reglamente bendrai ir konkrečiai jo 124 ir 128 straipsniuose numatyta tvarka.
- 55 Vadinas, šių tikslų įgyvendinimas reiškia, kad Europos Sąjungos prekių ženklų teismas turi galėti priimti sprendimą dėl atsakovo reikalavimo, pareikšto byloje dėl teisių pažeidimo pateikiant priešieškinį dėl atitinkamo Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia, nepaisant to, kad ieškinių buvo atsisakyta.
- 56 Vis dėlto su proceso ekonomiškumo principu būtų nesuderinama, jeigu priešieškinį pateikusi šalis ieškovui atsisakius ieškinių būtų priversta inicijuoti procedūrą EUIPO, siekdama užsitikrinti, kad ateityje nebeprivalės EUIPO gintis nuo jo reikalavimų.
- 57 Kita vertus, jeigu priešieškinių sąvoka būtų aiškinama taip, kad, atsisakius ieškinių, Europos Sąjungos prekių ženklų teismas nebegalėtų nagrinėti priešieškinių dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas, atsisakydamas ieškinių savo paties pradėtoje procedūroje dėl teisių pažeidimo, galėtų toliau – tam tikrais atvejais nesąžiningai – naudoti Europos Sąjungos prekių ženklą, kuris galėjo būti įregistruotas pažeidžiant Reglamente Nr. 2017/1001 7 straipsnio 1 dalį. Dėl tokio aiškinimo kiltų grėsmė nepasiekti minėtu reglamentu užsibrėžtų tikslų (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 30 d. Nutarties *Castel Frères / EIPO*, C-622/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:297, 46 ir 47 punktus ir ten nurodytą jurisprudenciją).
- 58 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą atsakytina, kad Reglamento 2017/1001 124 straipsnio a ir d punktus ir 128 straipsnį reikia aiškinti taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklų teismas, kuriame pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo, grindžiamas Europos Sąjungos prekių ženklu, kurio galiojimas ginčijamas pareiškus priešieškinį dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, išlaiko jurisdikciją priimti sprendimą dėl šio prekių ženklo galiojimo, nepaisant to, kad ieškinių buvo atsisakyta

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 59 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 124 straipsnio a ir d punktai ir 128 straipsnis

turi būti aiškinami taip:

Europos Sąjungos prekių ženklų teismas, kuriame pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo, grindžiamas Europos Sąjungos prekių ženklu, kurio galiojimas ginčijamas pareiškus priešieškinį dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, išlaiko jurisdikciją priimti sprendimą dėl šio prekių ženklo galiojimo, nepaisant to, kad ieškinio buvo atsisakyta.

Parašai.